

Kiss B. Zsolt

Hegytetőn

A zöld és barna oldalú hegyek
fölött az ég elszürkületen lebeg,
a mérhetetlen nagyság és a csönd
hűvös, mély tisztaságával köszönt.
A nem mozdulva bolyongó utak
között itt-ott egy zajtalan patak,
az összefont, nagy hegyhátak nyugodt,
dús lüktetése megszáll, megfogott,
és súlyos levegővel szinte üt,
hogy magamba igyam a nagyszerűt,
a szentet, szomorút, magányosat,
nincs nála vonzóbb és hatalmasabb.

Szeretem a nagy fákat

Szeretem a nagy fákat,
amint ott állnak egymás mellett, és az águk
szinte átfogja egymást
ledönthetetlenül,
és ha ledöntik őket,
akkor is ott áll a lelkük
ledönthetetlenül.
Szeretem a házaspárokat,
akik ott állnak egymás mellett
ledönthetetlenül,
és a lelkük szinte átfogja egymást,
és gyarlóságukkal
nem bántják egymást,
lehullik róluk,
mint a fákról a levél.

A zöld ágak pártján levőkkel

A zöld ágak pártján levőkkel
és a rétekén
egyetertek én,
boldog, aki hajnalra fölkel.

A sorsom nem a hervadásé,
mindig kapálni kell,
és lesni, hogy kikel,
hálás a verejtékadásért.

És hogy virágozzon, teremjen
a föld, s éljen nagyon,
pusztulni nem hagyom,
ami megnőni él ma bennem.

Istenem is szőlőt kötözne
mivelünk estelig,
mert öröme telik
abban, hogy ember fogja közre.

Vele dolgozni nagyszerű lesz,
mikor kezéhez ér,
fölujjong a levél,
hogy nálunk ilyen a földműves.

Henigerné Barabás Marianna

Futószőnyeg

az idő leterítette elém
kimért futószőnyegét
mögöttem feltekeredik
lassan utolér, s elöttem
a Vég...